

dring af § 12, hvorved de mange Detailbestemmelser slettes, medens der i Stedet indsættes nogle almindelige Bestemmelser om, at ethvert Tyende har Krav paa en god og sund Bolig og egen Seng samt om Vinteren paa et opvarmet Værelse i Fritiden. Jeg tror nemlig, at det kan have sin Vanskelighed i de Bygninger, som nu en Gang er indrettet, at efterkomme de mange Smaa-bestemmelser, der findes i Lovforslagets § 12. Derimod kan de Bestemmelser, som findes i Lovforslagets § 13 om Indretningen af Tyendeværelser i nye Bygninger; ikke volde saadanne Vanskeligheder, og jeg tror, at det er bedst for Husbonden selv, at de Rummaal, der anses for passende i Soveværelser for henholdsvis en eller to Personer, anføres i Loven, for at der ikke bagefter skal gøres Indsigelse mod Værelsernes Størrelse. Bestemmelsen vil ogsaa med Tiden bevirke, at Tyendeværelserne i Almindelighed bliver forbedrede. Til det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) vil jeg sige, at den Beklagelse, jeg er med til at udtale i Betænkningen, ikke skal opfattes saaledes, at jeg ikke kunde gaa med til en Ændring af § 13, men jeg mener, at naar vi intet Ændringsforslag har stillet, staar det foreliggende Forslag for Ministerens Regning, og det kommer altsaa ikke de af os stillede Ændringsforslag ved, om vi mulig ved Afstemningen slutter os til det ærede Medlem fra Fredensborgs (Johan Knudsen) Forslag; det er noget, vi kan tage Beslutning om hver for sig, naar den Tid kommer, men jeg mener, at det er urigtigt fuldstændig at slette Bestemmelsen om disse Rummaal af Lovforslaget.

Jeg finder ogsaa, at det i § 15 anførte Beløb af 200 Kr. er for lille, naar Husbonden endelig skal være forpligtet til at lade Tyendets Ejendele forsikre mod Ildsvaade. Naar Fæstemaalet er indgaaet paa mindst 1/2 Aar, er det ikke uoverkommeligt for Tyendet at anmelde sin Forsikring paa det Sted, hvortil det flytter; en Forsømmelse heraf kan jo ikke ske af Uvidenhed, naar Husbonden faar Pligt at opfordre Tyendet til i saadanne Tilfælde at lade sine Ejendele forsikre. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale Ændringsforslag Nr. 23 og 25 til § 15. Ligeledes vil jeg anbefale Ændringsforslag Nr. 33 til § 26, der gaar ud paa at slette sidste Punktum af Paragraffen, der

lyder saaledes: „Bestemmelser om Søndagsfrihed og ugentlige Friaftener kunne optages i Tyendekontrakten“. Jeg mener nemlig, at det maa anses for overflødigt at indføre en saadan Bestemmelse i Tyendeloven, thi hvad kan ikke optages i en Tyendekontrakt? Hvad skulde der for Eksempel være i Vejen for, at et Tyendeforhold kan indgaaes paa Betingelse af, at Tyendet ogsaa har Søgnedage fri i hver Uge? Jeg synes, at dette er et Forhold, som Lovgivningen ikke skal gribe ind i, men lade Parterne ordne, saaledes som de selv synes. § 28 er ligeledes overflødig i Forholdet mellem Husbonden og det myndige Tyende, da Husbonden i Tyendekontrakten vil kunne sikre sig Erstatning for den Skade, som Tyendet eventuelt paafører ham, og overfor det umyndige Tyende har en saadan Bestemmelse ikke nogen egentlig Betydning, da Tyende i den Alder endnu maa betragtes som Lærling. Jeg vil derfor henstille, at denne Paragraf udgaaer. Ændringsforslagene under Nr. 38—49, der dels gaar ud paa en Simplificering af Lovforslaget og dels paa en Udslettelse af Straf- og Bødebestemmelserne, kan jeg alle sammen anbefale, ligesom jeg ogsaa maa anse det for rigtigt, at Bøder idømte efter denne Lov tilfalder Statskassen.

Tange: Jeg hørte til min Forbavselse, at ogsaa det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) i Begyndelsen af sit Foredrag erklærede, at han principielt stod paa det Standpunkt, at han ingen Tyendelov ønskede for det myndige Tyende. Jeg beklager, at saavel det ærede Medlem som det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) nu først i sidste Øjeblik, da det er for sent, kommer til det Standpunkt. Havde de ærede Medlemmer paa et lidt tidligere Tidspunkt givet dette til Kende, ser det ud, som om der indenfor Udvalget kunde have været samlet et ret anseeligt Mindretal og maaske være opnaaet en helt anden Affattelse af Lovforslaget. Men de ærede Medlemmer har ikke med en eneste Stavelse i Betænkningen antydet, at de stod paa dette principielle Standpunkt, og de ærede Medlemmer har under Udvalgsarbejdet arbejdet paa det samme Grundlag som Flertallet indenfor Udvalget, et Grundlag, som ganske vist gaar